

9. szám.
Február 28. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvtárúrnál. **Kiadó-hivatal**: Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdetési irodájában **Láng Lipót és társa, Budapesten, FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.**

XXVI. kötet.

Hogy lett Miklós öcséből szakács.

Elbeszélés JÓKAI MÓRTÓL.

X. Miczu és Q. Feri testi lelki jó pajtások voltak; együtt jártak a bálókba, egy szöke szépségnek udvaroltak, s ha attól az egyik egy szál virágot a bukétból, egy kotillionrendet, egy édes szót elnyerhetett, azt a másik bizonyosan megtudta. Aztán máskor meg a másikra került a sor.

A jogász bálban Miklós előzte meg e nemes versenynél jó barátját egy fél előtánczos-fejjel; ő kapta meg a szöke széptől a kotilljon utáni quadrillet; a mi tánczsportmanek bizonyítása szerint, a legnagyobb handicap díj; mert a hosszú füzértáncz után a mamák rendesen elkezdnek kászolódni, czihelődni, hogy »menjünk már!« s ha olyankor a kisasszonyok azt mondják, »csak még a következő francia négyest!« már akkor a tánczosnak kell kedvesnek lenni. Ez a »pour le seigneur!« (à la »pour la dame.«)

Irigy szemmel nézhette ezt Feri!

A két jó barát úgy egyezkedett, hogy bál után Feri haza viszi a kocsiján Miklóst: ott az ő szállásán alhatnak. Ferinek már inással ellátott garçonszállása volt, két szobával, előszobával; tehát fűtöttre várták; míg Miklós szobája a szállodában ilyenkor farkas ordító.

Az utolsó quadrillenek is vége lett már; a szöke szépség egy gyöngéd kézszorítás mellett biztosítá lovagját a holnaputáni technikus bálban az első francia négyesről: azzal Miklós sietett Ferit keresni.

A ruhatárban azt mondták neki: hogy »régén elment az már!« még a quadrille előtt.

»No ez már nemtelen bosszu! Ezért meglakol! Engem gyalog hagyni!«

Szerencsére ott volt az esernyője; mert szakadt a hó, bérkocsira pedig nem vesztegeti a szolid ifju ember a pénzt. Miklós baktatott Feri szállásáig az esernyő alatt gyalog. Gondolja az ember, mintha az is a füzértánczhoz tartoznék.

Feri szállása pedig volt a T. . i házban; mely egy szűk utczára nyílik; régi módi, mult századbéli épület; nagy tágas udvarral, melynek kövezete közül nyáron kizöldül a kutyakapor: az utczára nyíló ablakokon potrohos vaskosarak, az udvarra nyílókon vasrácsok, akár egy jól örzött börtönön. S e börtönnek lakója maga a házi ur T. . i, az egész emelet az övé, de annak lépcsője, folyosó ajtaja mindenkor zárva van; az öreg ur télen soha ki nem jön a szobából s egész cse-

Jókai M.

lédszemélyzete egy gazdasszony, a ki süket; meg egy házmester, a ki len a pinczében lakik. Ebben a házban volt Feri szállása földszint, udvarra nyíló ajtóval, s kertre néző ablakkal; a mit rokonság révén birt a öreg urtól.

A házmester ismerte már jól Miklóst, s bebocsátá hajnalban is; az ment a Feri ajtajára: azt nyitva találta; betapogatózott a fél sötétben Feri háló szobájába. Annyit látott, hogy az ágyon fekszik valaki és tátott szájjal horkol: ezt már halotta is.

»No ennek most kívánok egy jó reggelt, azért hogy megszökött s otthagyt!« mondá magában Miczu, s a mint az összecukott eserhyője még teli volt hópolyhekkal, azt hirtelen kifeszíté az alvó fölött, hogy annak szeme szája tele lett egyszerre a hideg zuhany-nyal.

»Tűz van!« orditá a felébredő; — pedig víz volt. Ki az?

»Én vagyok: Miklós.«

»Micsoda Miklós?«

Most vette észre Miczu, hogy egy idegen, soha nem hallott hang beszél hozzá a sötétből.

»Hát ön kicsoda?« kiálta rá vissza.

»Én vagyok Z. Béla.«

»Hát a kicsoda?«

Az ágyonfekvő kapott az éjszakra levő tűz-

fégyverhez, Miklós zsebében is volt olyan: t. i. gyufacsomag. Egy pillanat, két serczenés, s mind a kettő kezében lobog a sürtörgő gyufa fáklya: s mind a két fél lát maga előtt egy arcot, melyet még sohasem látott.

Fiatalok közt a felvilágosítás gyorsan megy. Miklós is Béla is elmondák egymásnak kölcsönösen, hogy közös barátjuk Feri hívta őket szállására pihenésre: ő maga, kitudja, merre csavarog? minek is azt kérdeni nagyon? Azzal barátságot kötöttek s elfújva a gyertyát egyik az ágyban, másik a pamlagon átadák magukat a megérdemelt nyugalomnak.

Hátra volt azonban a tűzpróba, mely barátságukat felbonthatlanul megerősítse. Világos dél felé egyik horkolása elveri a másik álmát s kezdenek a felkeléstről gondolkozni. — Feri csak nem jött haza. — Kiáltanak az inas után. Semmi viszhang. Végre rászánják magukat, hogy mosdatlanul menjenek odább, (mosdóvíz sem volt készítve,) hát akkor látják, hogy be vannak zárva.

Elkezdnek az ajtón dörömbözni; elébb ököllet, aztán sarokkal: nem jön senki. Kiabálnak az ablakon át az üres kertbe. Hallja is azt ilyen télvíz idején valaki. Vagy ha hallja is, mit törődik vele? Az urfiak szoktak itt sokszor lármát csapni. A házmester a pinczében lakik. A háziur hemetice el van zárva; a gazdasszony süket; hasztalan itt minden kiabálás.

Pedig már dél van, harangoznak: a korhelykedett gyomor élénken interpellál valami szolid táplalék után; de nem lehet elmenni.

Nincs más szabadulás, mint kivetni az ajtót a sarkából. Igen, ha lehetne. De nem úgy van az csinálva; alul feljül mindenféle kapcsok, ütőközök mennek abból a körámába; arra volt az számítva, mikor csinálták, hogy kiálljon egy tatár ostromot.

Nem lehet innen elmenni barátom!«

Az éhség pedig nagy ur. »Nézzünk utána, mi volna itt valami enni való?«

»Enni való! Egy fővárosi gavallér szállásán.

Elkezdtek kutatni.

Debizony csak talált Miklós valamire. Egy döbözben tojás volt.

Feri tojásbabbal szokta éjszakára behabarni a szakállát, hogy másnap szép fényes legyen; arra való volt az.

»Sebaj: Csinálunk omelettet! ujjongott Miklós.

»Mi az ördöggel? monda Béla; hiszen se zsír, se liszt?

»Lesz az csak keressünk tovább.«

Csakugyan találtak is. Egy üveget tele eperpomá-déval. Egy kicsit jószagú lesz tőle az omelette; de nem

semit, minden paripa »ein ganzer Mann,« valaha elkövetet törvényjavaslatai, országgyűlésen elmondott ikes dictiói is kivált pediglen programmja ot vanak a hatan. Könyeb jockey, nehezeb jockey, de kiiheztétve mind.

Csag legfőb palyabiro megjelenisire varunk, hogy inditok indicának. Adig mink mustralunk versenyfuttatokat, előkelő szakirtelemel megvizsgalunk hibákat is előnyöket, is abul következtetünk chance-okat. Egyik futato mar eczer csülökig gazolta minisztersigben, a mitől kicsit megpocosodott laba. No de egyik se nyerte anyi mezőnyben, mint ez s most izz forba van esilyekel. Orlyukai erősen tagalnak, a mi arab szarmazásra mutatya. Akadaly versenyben eczer elbukta ugyan, ugrato versenybe pedig kiugratak ütet korlaton. Ez is tüzre mutat. Ere reszkiroznak legtöbb tételt. Tugyak, hogy futatazs előtt jól vacsoralt, ami erőt agya, tüzet is rugikonysagot inakba. Rukigonysag nagyon szüksiges.

Masik szikar, csontos, tizennyolcz markos. Laba hozadalmasab rendesnil, a mi nagy előny. Azt mongyak rula műnyelven, hogy izomzata neki nagyon »geschmeidig.« Egyik szeme csóka. Keveset nyeriti, de akor nagyon. Hoszut tugya ugranyi, azt mar lattunk. De nekem ugy teczik, hogy nagyon fontolva halado. Az pedig szip tulajdonsag masutt, de it nagyobb akadaly, mintha meg volna ropanva hata.

Azir in töb esilyt igirem harmadiknak, ki huzamos teherhordásra hasznaltatvan, csakugyan kicsit megropanta hatul. Megelőző versenybe ez kiugrata elsöt korlaton at. De ebe se bizok nagyon, mer ütnyi kel, hogy szalagyon. Mas különben csag ügöti s azt izz soxor hatrafeli.

Töbi versenyző mind most van először balba, — akarom mondanyi turfon. Azir nagyon szemirmetesek. Szemlesütve pedig nem lehet a czilt szem előtt tartanyi. Aztan mindegyik csag ugy szeretne futtatnyi, ha odakötninek kötöfikel hozaja masikat, pedig az parlamenti turfszabalyokba ütközik. Egyiknek elnöki csengetyü log a nyakan, Andrasy graf hires sportsman ösztökili ötöt kancsukaval Muszkaországbul. Igazsagügyi versenytiren mar kiszolgáltalta maganak sarkantyüt az oldalaba.

Van egy, a kirül mongya fama, hogy olyan

gyors, mind a szél. De nem alja zabolat, mig nagyon fiatal. Filő, hogy dereka megcsuklik kinyulasba.

Azutan van egy tej-fejir, kit még soha nem nyergelte meg senki. Nagyon komoly gondolkozasu is nem szereti zabot. Ösapaink ilyenir vetek meg orszagot masig ösapamtul. Most unokak megprobalyak, hogy ha az a zalku sikerüzne mig eczer. Azt hiszem inkab aldozatnak valo, mint versenytirre, hova edig nem hagyta magat vinyi. Nagyon jambor fajta.

Töbi versenyzőkre nem izz reflectalom. Ezekbül lesz valamelyikbül roma consul, akarom mondanyi, magyar elnyögminiszter. In mindegyikre fogattam, hogy megelőz töbit három miniszter fejjel, egyet tiz elen. Akar hogy üt ki dolog, nyerem.

Halló, indulhatyuk!

alazatos szolgálja

T. Z.

A Kisfaludy-társaság jövő évi pályakérdései.

1., *Kivántatik egy széptani értekezéslet a tehén és a borju egymáshoz és a görög drámához való viszonyáról. Jutalma 50 arany.*

2. *Kivántatik linguistikai értekezés Bálám szamarának nyelvéről. Jutalma 40 arany.*

3. *Kivántatik egy érdekeny dráma a rókafogta csuka, csukafogta róka, csizmadiafogta mind a kettőről. Jutalma 30 arany.*

4. *Kivántatik egy köskötemény a töltött csirkéről és töltetlen írói pisztolyról. Jutalma 25 arany.*

5. *Kivántatik egy gregopusi mese az alaptalan bolháról és alapos tetovirozott emberről. Jutalma az előbbeni egy vékával.*

6., *Kivántatik egy dicshymnus az egész menzseriához.*

Az országgyűlés folyosóján.

Majoros. Hallod-e, Dejáki Lala, a kormány ma megint csak egy paraszt hajszálon mult, hogy meg nem bukott, pedig teremtucese annyiba se volt igazunk, mint ez la (az ujjával fittyet vet.)

Lala. Feldönti azt már még az én szuszogásom is.

Simonyi Ernő. Mi az ördögöt csinálunk, ha ezek a százok csakugyan hozzánk akarnak pártolni?

Csernátoni. Dejsz, akkor emigralunk megint!

Az augsburgi néni.

Nesztek, fiacskáim ezt a kenyeret tinektek adom. Fele tied, fele meg a tied.

Az Erkel banketről.

Százötven író és művész! még író-és művésznő és né összecsküszik Erkel ellen, hogy ha már palam et publice sirt, egyék és igyék is nyilvánosan. Erkel ezen nagyon megijed és elbuvik. Odry és Náday kiküldetnek, hogy okvetlenül teremtsék elő.

Keresik mindenfelé. Végre eszökbe jut, hogy, hátha otthon lesz. Megnézik ott is s a legnagyobb meglepetésükre ott találják. Odry mellére szegezi a pisztolyt, a melyvel a lövész-ünnepélyeken bravour-lövéseit tette, Náday azzal fenyegetőzik, hogy, ha nem jön, ő rögtön élénekel egy részletet Hunyadi Lászlóból. Az éléthez való ragaszkodás, s a szerzői hiúság győz: s Erkel fölül a fiakkerba. Győzelemittasan robognak a Hungáriába.

*

Ott Erkel megkoszorúzzák. Szigligeti kilenczvenkilenczedik üdvözlő beszédét mondja el, a századik pedig — szépen leírva, hogy olvasni lehessen — odanyújtja az asztal alatt Felekinek. Feleki megrémül s három hordárt küld Babosért, *) s saját közvetlen szom-

szédságában élet-halál fenyegetéssel tart fön számára egy helyet.

*

Rossi is ott van. Molnár nincs ott. Nemcsak a zene: a tragoedia ünnepe ez.

*

Erkel nem mer enni. Félénk, mint egy kis gyerek. A keze remeg s a kanál a Kraft-suppe-tartalommal sehogyszem akad szájára. Élhetetlen ember! mondja, rászomszédságomban a magyar Sekszpír.

*

De ott van a jövő Erkele is. Hosszu szöke szakálát meglegedve fésülik ütemverő ujjai s szemüvege alól kicsillan szemének diadalmamora. Erkelünnepe ez? Nem: Erkeltor, Richter-jubileum.

*

S megkezdődik a toasztok, sora. Babos jól viseli magát s Feleki sikerülten deklamál. Ribáry is felkel s elbeszéli, mily ostobaságot tett a kormány, mikor Erkel nyugdíjazta! Rossi is fölkel s beszél taljánul, s minthogy a társaság a nap tiszteletére már illuminált: mindenki úgy tesz, mintha értené. S azután beszél mindenki. Em-

árt az. Aztán elő került egy doboz hajpor, azt meg hájának épentartására szokta használni Feri. — Itt van a liszt!

Hozzá van gyors főző gép spiritussal. Miklós neki gyürkőzött, s készített mind kettőjük számára lukullusi lakomát.

»De mit iszunk hozzá?« Ez a nagyobb kérdés, Viz nincs. — Bor meg épen nincs.

Végre fölfedeznek egy szekrény tetején három üveg — budai keserű vizet

Hah! Ez pokolbeli ital lehet az édes omelettere! Keressünk tovább. Nincs e valami jobb is? Van. Tizenkét palackz finom — otkolon.

S eként ebédelték omelettet eperpomádéval és rizs-porral s ittak hozzá keserűvizet otkolonnal.

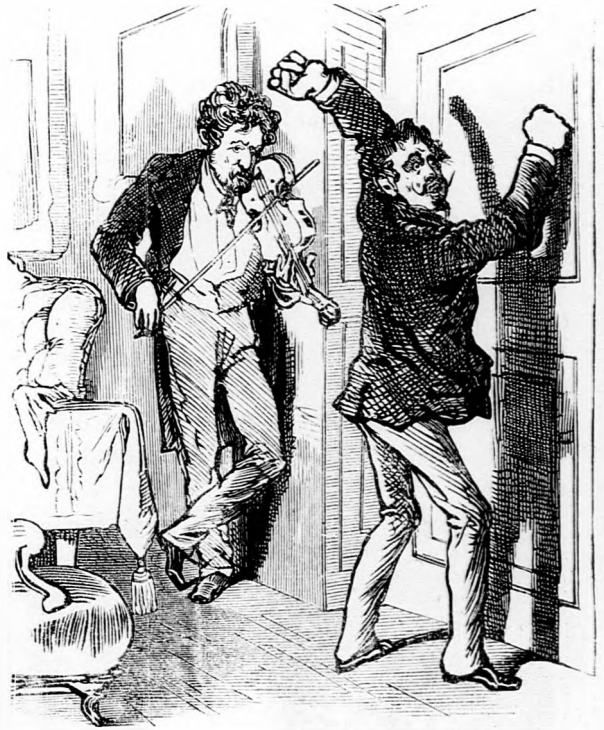
Azonban az este is eljött s csak nem érkezett senki a foglyokat kiszabadítani. Rá rá kezdték a dörömbözést, segély kiabálást, mind hasztalan.

De már ennek fele nem tréfa!

Az unalom is kinezni kezdé őket, elővettek minden mulatságot, a mi egy garçon lakásban kínálkozik; letek kártyát egy fiókban, el nyerték egymás pénzét s meg kölcsönadták egymásnak, hogy tovább játszassanak; előszedték a vivó kardokat s elpüfölték egymást: sikongat-

ták Feri furulyáját, zinczogtatták hegedűjét s török dob-verték hozzá az ajtón. De azt is csak megunták.

Estére megint csak Miklósna kellett rántottát csi-

nálni s hozzá folyamodni az otkolonhoz és keserűvizhez.

Aztán csak azt hitték, hogyha ők lefeküsznek és végig aluszszák az éjszakát, hát majd az alatt megváltozik a dolog. — Dehogy változott meg! Másnap megint csak be voltak csukva.

Ajtón dörömbözés, ablakon át kertbekiabálás megint csak nem használt semmit. Délben megint csak előkellett venni Miklósna a szakács művészetét elkészíteni a rántottát; hozzá azt az átkozott sorbetet otkolonbul meg keserűvizből.

Délután már arról kezdtek tanakodni, hogy felgyújtják a házat.

»De már ez nem barátság! Az ember komolyan meghalhatna éhen!«

Az este is eljött. S a szabadulás órája nem ütött.

»No már ez infámis cselszövény, monda Miklós, ki nek a ma esti technikus bál jutott eszébe. Ez a Feri azért csukott ide be engemet, hogy az alatt elhódítsa tőlem az én szöke szépemet!«

»El biz az én barnámat! hüledezett Béla.

— El az mind a kettőt!

Most lett már világos a pokolbeli cselszövény! Ez egy vetélytárs munkája volt. Feri mind a két versenyt ide csalogatta a csapdába, s most azok be vannak rekesztve, mint az egérfogóba.

Ez véres boszút kíván! Ezért meghal Feri, kétszer!

Hanem addig is csak elő kellett venni Miklósnak a gyorsfőzőt s megsütni benne az omelettet eper pomádéval s megtraktálni egymást az otkolonos keserűviz retentő mixtum compositumával.

A düh és hascsikarás egész éjjel nem hagyta őket alunni.

»Az most ott tánczol! mi meg itt (ki sem lehet mondani, hogy mit csinálunk?)

Harmadnap reggel végre hangzott a szabadító kulcsnyikorgás az ajtóban.

»Meghalsz! Megöllek!» ordítanak mind ketten a belépőre, neki rohanva fűrészélő vívó kardokkal.

Az pedig majd nyavalyássá lett szegény, ijedtében Az inas volt,

»— Hát a nagyságos urak hogy jöttek ide?«
Najszen örülhetett, hogy csak a lapjával kapott feleletet!

Nagy nehezen aztán kiderült a talány.

Ferinek késő éjjel hoztak táviratot, hogy a nagybátyja haldoklik. Azt a táviratot az inasa utána vitte a

bálba. Feri erre sietve rohant egyenesen a vasúthoz, hogy haldokló nagybátyját még életben láthassa s nem volt ideje a két meghívott bajtárs után tudakozódni. Az inasának azt mondta, hogy néhány napig nem fog haza jönni. Az inas erre gondolta magában, hogy van egy nénje Vácson, azt most ezalatt ráér meglátogatni! hazasietett, bezárta a szállást, eszében sem volt, hogy valaki lehet odabenn a szobában s aztán két napig ott mulatott Vácson. De jó, hogy három napig nem mulatott; mert már nem volt se tojás, se hajpor.

Hanem Miklós öcsém azóta az otkolonnak még a szagát sem állhatja ki.

Tallérossy Zebulon levele

Mindeuvarzó Adámhoz!

Tekintedezs barátom uram!

Fogagyunk . . . ahá, vagy talán nem ízs teszik tunyi, hogy mi most a divat? Mar hogy ízs tudna zuristen hata megete. No semi; hiszen nem is lehet minden ember tongeber. Én? hja az mas.

Enilfogva felvilagosítok tekintedezs barátom uramat uralkodo divatrul. Ne tesik gondolnyi, hogy Szentpitervarba zarandokolnyi uralkodo divat, az csag uralkodoi. Uralkodo divat minalunk most fogadnyi, hogy ki lesz miniszterelnyög.

No aztan valya meg tekintedezs barátom uram, hogy nem mink vagyunk-e a legnobilisab nemzet a vilagon, kik felfedeztünk ezt a legnemesebb fajtajat mindenfile sportnak.

Lóra fogadnyi? pfuj! vagy ara, kinek solo agara megfogja nyulat? Vagy hogy piros vagy fejr csonyak emeli fel hamarab evezöt regat-taba? Ugyan micsoda gyerekeknek valo jatik! Jobban tudnak azt megcsinyalni Derbyversenyen, Venecziába, pakolba. Sed nos majora canamus! Mink emberre fogadunk. Ez milto hozank. Nekem mar uszik fogadason tizenkit ezer forint (aki nincs.)

Ez osztan passio. Versenyfuttato minisztercandidatusok kint alnak a gyepen, nemes tüzel prűszkölve. Telivir, filvir, is semi vire egyforman futhatya. Hevedert megtagitanyi szabad akar milyen nagyon. Egymast megsulyoznyi ízs minil joban. Senki se hagyhatya othon magabul

Krónikás-adoma.

(Az ötvenes években történt.)

Jámbor civil-népség, — Somogy megye fiatalsága — a szükölködők részére vagy más jótékony célra bált rendezett a kaposvári termekben. Deferentiából, s tán lovagias udvariasságból az akkorában uralma fénykorát élő katonaság is hivatalos levén, — az ép ott állomásozó »rendcsináló« vértés ezred karcsu tisztecskéi a fényesre csiszolt parqueten emberül meg is állották a sarat, sőt akadt köztük nem egy, ki szerette volna bevallani, miképen ő — bár Magyarországot már amugy is egészen meghódítá, — szívesen folytatná a hódítást »en particulier« a tüzszerű magyar delnöknél.

Minden »szépen« ment a szünóráig.

Ki szerencsés volt vidéki bálokban részt vehetni, az tudja csak, mit jelent ott e szó: szünóra. — Hja! az őszerejében virágzó természet megkívánja a magáét, s mintegy általános takaródóra, — mindenki az éttermekbe — ha ugyan több van egynél — siet; az élet anyagi oldala lép elő térbe, s kipirult arcu hölgyek, aggódó mamák s jól táplált papák oldalánál vigan nevetgélnek párolgó tálak mellett, míg az erősebb nem, külön terembe húzódva, poharak között mulat, s táncztüzelte vére lerázva a civilisáló viszkolt padlón magára kényszerített feszélyt, vad forrásnak indul, — közelebb inti a bandát, s ugy tombol — el elkapva a hegedü siró nótáját s a »bus magyart« dallja, mig köny nem jó szemébe.

Az akkorában még egészen friss sebből vérző honfi kebel, kezdetben amugy is nyomottá tette a hangulatot — s azok jelenléte, kik durva kézzel e sebeket ütni segítettek — szinte alig volt alkalmas a bus emlékek feledtetésére, — de az illatosan párolgó tálak csörgése s a poharakban habzó tüznedv-lángja mellett mind jobban olvadni kezdett a fagyos fásult kebel, s a kiirthatlan jó kedv a magyar jellem ez ősz vonása — elfoglalá megillető helyét.

Egyszerre, midőn a társalgás felmelegedve a rántott csibék, cottlettek etc, bonczolgatásában már élénkebb hullámokat vetett, s az izzadó cigánybanda épen bevégezve a sirva vigadó nóták egyikét, összedugott fejével azon

tanácskozott, kinek a nótáját kezdje? bántó aplombmal feláll egy tisztecske, s kardját megcsörrentve, egy ujdonatuj piros hasu ötforintosat oda vet Miska cigánynak: Sie Primgeiger! »Gott erhalte!« s fensőbbbsége érzetében a publicumhoz fordulva:

— Meine Herren! aufstehn!

Mit volt mit tenni?! a tényleges hatalom előtt meghajolva, vagy tán a sértő gyöngédtelesség ily hallatlan fokától megkövülve, a megye kemény szittyá ivadéka állva hallgatá végig az emlékezetes dallamot! A tisztek oly triumfáló arcczal néztek körül, mintha honvédeink soha sem látták volna a hátukat.

Hagyján a falszakgatott honfiseb, hagyján a felszakgatott honfibu, hisz kezdtük azt már megszokni, hanem a sok meghült pecsenye, mely áldozata lett a »Gott erhalte«-nek!

... A győzelem érzetében, — daemoni mosolylyal ajkán, kard csörgetve foglalt helyet újból a tiszt kar, s a pinczéreknel vacsorát kezdett rendelni, mely megis érkezett.

Ki tudja, mi történik, ki tudja, mily elégtételt vesz a joggal felháborodott fiatalság, ki tudja, milyen lesz a volkán kitörése, melynek elfojtott morgása kezdett már felhangzani, ha egy köztiszteletlen álló ősz fürtü hazafi közbe nem lép.

A nem sejtett sértő merény után beállott vészteljes csendben felállva, — teljes nyugalommal zsebébe nyul, — s meglehetősen puffadt tárczájából a legeslegujabb 10 forintos bankót kikeresve, oda nyujtja Miska cigánynak:

— Miska fiam! mir zweimal »Gott erhalte!« — s tiszt arczát a fehér waffenrokok felé fordítva:

— Meine Herren, aufstehen!

S Miska bandája egész elkeseredéssel huzta a nótát, egyedül hangszereikért remegve nem híven hogy el ne repedjenek szegyenükben.

Az elégtétel teljes volt, a tökéletesen lefőzött tisztek boszusan hagyták oda a termeket, hol számukra ez intermezzo után nehezen lett volna mosolyra nyiló ajk, vagy kéjesen villogó szem. S a felsült tisztecskéktől megtisztult légkörben vidámon folyt a mulatás, kivilágos ki viradtig.

Isztrikucz és Naszalmicesz kul.

Isztr. Ismeri a szomszéd ur a »Theatralischer Un-sinn« czimű darabot, melyben a romai hadvezér azt kiáltja: itt vannak a római légiónok aztán kijön két darab lándsás kardalnok.

Nasz. Nos mért hozza föl ezt?

Isztr. Hát csak eszembe jutott ez a jelenet, midőn a múlt héten két darab erdélyi pógár a nép nevében az országgyűlés elosztása iránt kérvényezett.

Válasz Láp labdacására.

*Labdacodat vidd tacscs *) óh Láp, lapos a? No de igr, mint*

*Kóc madzadra malac, illik alája a: Láp,
(Vagy posvány.) A mocsárleget érzeni benne eléggé,
Mely bár (mint spiritus) ég: tűze még se meleg.
»Büszke kevélység.« Mily szép (fűzfa) poétai! Ismersz
Hát te kevélységet, amely alázatos is?
»Technikus a te neved« gúnnyolysz; de hiszen te is az
vagy!*

*Versírás helyett **) ám mérni tanulj meg előbb
És magyarul. Készítik a tervet; fűzfa poéta
(Persze, hogy a légben) szokta csak építeni.
Spiritus. ***)*

Magyarosodunk.

Felhívja a professor a nagyreményű discipulust a mathesisből.

Na amice, mondja meg, mit kell csinálni ezen intercalált progressio quotiensével? (megigatott (!) haladvány hányadosa.)

Az amice, ki már ismerte a professor ur szokását, így felelt: »commassationalis progressiv productiojának quotiensét in paribus lecopiálva akkép transponálom...«

»Elég lesz, jól van barátom« szólott a professor boszankodva. —

*) Dajkanyelven (Láp úr így legjobban megérti)-tova messze, el.

**) Lóláb Láp verslábai közt.

***) Hanem most már a czirkalom szurásoknak békét hagyjatok. Bántsatok egy mást, ne egymást. Szerk.

A magnetiseur.

Cs—k. f-bányai baromorvosra ráfogták, persze tréfából, hogy tetőtől-talpig delejes, s csak ujjal kell valakit érintenie, hogy az rögtön elaludjék. Történt, hogy az ottani kaszinó, melynek ő is egyik érdemes tagja, ó-év estéjét kedélyesen eltöltendő, zártkörű mulatságot rendezett. Multság közben P. tréfás öreg, marha-doctorunk mellé áll s delejes tehetségét kétségbe kezdi vonni. —

— Ne kívánja, hogy bebizonyítsam, szól a maz fel-tüzesedve; de az öreg nem tágit... doctorunk méregbe jő s mutató-ujjával hozzá ér, az öreg erre eszméletlenül rogyik a közellevő karosszékbe. A tettet nesztelen ámulás követi. Az öreg meg se moczczan. Doctor ur szepegni kezd. — A dolognál jelen volt városi kapitány így szól:

— Én mint a rend szigorú öre, önnek kötelességévé teszem a megdelejeztet e veszélyes állapotból azonnal életre kelteni.

A doctor szepegése tetőpontját éri; az meg se moczczan; hamar víz után szalad s locsolni kezd; — nem használ. Többen azt tanácsolják, hogy a dörzsölés talán segíteni fog a bajon! dörzsölni kezdi az öreget, s rövid dörzsölés után amaz mozogni kezd; még jobban a dörzsöléshez fog, egy hosszú sóhaj, mintha nehéz álmából ébredne, lebben el a megmagnetizált ajkáról, hirtelen fölébred s a dörzsölőt egy barátságos nyaklevessel köszönti.

— Magnetizálni magnetizálhat, de a csiklandást komolyan kikérem.

Szerkesztői subroza.

— Érvényi. Tán Arványi? — Nagy Harsány K. J. Nagyon vékony azokban a humor. — Budapest. T. Béla. Az a »másik« nem alkalmas typos alá. — S. Ö. A. Sarkod. Később talán. — Kirakat előtt. Nem való kirakatba. — Diridongó. Ezt a genret nem műveljük. Pedig máskülönben jó volna. — Temesvári. Sz. V. Zsákban macska. Lássák a medvét! — Hat! A vége, daczára a tsokolózásnak, nem csattan. — Furkós. Az a költemény is nagyon — náthás. — Lebbenés. Még nem válnak be. — Cocusdió. Csak az első jó s azt sem lehet kiadni. — B.-G y a r m a t. »Lovagias elégtétel.« A megbízás teljesítésére nem vállalkozhatunk. — T á t o s. De mórtuis... Különben akadna itt több is az öreg urra vonatkozó. Az a »czim, tábla« pedig már megjelent nálunk. — Szepszi. M. P. A pesetet használjuk; hanem a többiben csak az a jó, hogy az ötvenes években a zsandárt »wiener Abführmittel« nek nevezték. — As. G. Budapest. Ön bocsánatot kér a levelében előforduló számos törlesztért. Nyugodjék meg; nem haragudtunk volna meg, ha az egész levelet kitorúli is.

...aptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

LÁNG LIPÓT ÉS TARSÁ

1-ső nemzetközi hirdetmé-
nyi iroda fürdő-utca

1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

A z a u g s b u r g i n é n i .

Edd meg a kenyeredet, vén szatyor! hisz neked is ebbe törött bele minden fogad, olyan régi az már.

ber legyen a ki megérti. Csak a jó öreg Erkel nem szól egy szót sem. Megilletődve nézi a koszorut s elgondolja, hogy ugyanazon a helyen, melyen ő most ül, egy pár hét előtt Jókainé mily szépen szavalta el — „Az utolsó alamizsnátj»

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Nézzé már kend, egy francia orvos azt a fölfedezést tette, hogy az orosz bőr szaga jó hatást gyakorol a gyenge tüdőre, ez okból ajánlja, hogy a mellbetegek orosz bőrrrel bevont párnára feküdjenek.) Azért ment hát Andrássy az oroszokhoz, hogy ennek a gyenge tüdejű Magyarországnak a megmentésére megnyuzzon egynehány ezer kozákot.

— — (Szeretném tudni, hogy csinálják azokat a „szent» viczczekeket? Hát Simor János meghagyta buzgóbb papjai gazdasszonyainak, hogy írják le mindazt, a mit ők és tisztelendő pátereik egy huszonnégy óra alatt elkövettek, még pedig minden himezés-hámozás nélkül nevezzék meg az eseményeket a maguk eredeti

nevének! Naturalia non sunt turpia. A riporterek relatiójának szemén-szedett extractumát kiadják a Lonkay ujságai a tisztelendő pap gazdasszonyok viselt dolgait azonban ráfognak tisztességes növöveldek növendékeire. (Igy most már értem, kivéve azt, a mi deakul van benne.) No az meg épen azért van deakul.

Műfordítások.

»Obsides quatuor labantes futuros, est an...«
Az obsitos négy kéz-láb fut a túros-tésztán —

». . . pollicerenturi facturát . . .«
Póli a cseren tul fát tur át.

»Haec permisit duro cohortes«
E per Misit keményen lekorholta. —

»Bella novi modi salute facta . . .«
Bella új módi salátát csinált.

» . . . haec — sidia collocari . . .«
Ez is diák-olló, Kari —

A szászok története Magyarországon.

A régi időtől egész mostanáig.

Géza alatt.

Legközelebb.

Századokon át.

Csak az imént.

Téli kabátok 18 frtól

Utazó bundák 36 „

Városi bundák 35 „

fölfelé. Valamint egyéb uri- és gyermek-ruhák, ugy-
szintén cseléd-ruhák legjutányosabban.

Rothberger Jakab-nál

cs. kir. udvari szállító.

Pest, váci- és régi posta-uteza sarkán 1-ső em.

Ócska ruhák újjakkal kicseréltetnek.
Viselt ruhák legjobb állapotban a legolcsóbban.
Vidéki megrendelések pontosan. Nem tetszők
kicseréltetnek.

300,000 forint tőke.

A mezőgazdasági iroda (régí posta-ház-épület) birtokokra
eszközöl a föntt kitett összegig kölcsönöket.

Mikúnda Antal.

Annyi szerencse egyszerre!

Nem, de hogyan is vala lehetséges! Még egészen za-
vart vagyok azon

Terno-nyeremény

felett, melyet **Orlicé R.** (Berlin, Wilhelmstrasse 125) tanár
játékutastásával, csekély költségkárptólás és 10 száza-
lék nyeremény-részlet mellett nyertem. 141

Bécs.

A. St. . . .*)

üzvegy hivatalnokné.

Ki szerencsét akar próbálni, annak csak az érintett úr
segélyét kell igénybe vennie, ki előleges kérdezősködésre a
legnagyobb készséggel **inzen** felvilágosítást ad.

*) Beküldőné neve titokban tartását kérte. (K.)

H I R D E T É S.

A folyékonyabb pénzállás folytán a sorsjegyekre és állam-
papírokra adandó kölcsönként a kamatlában

egy évre 10 százalékról 9½ százalék

árfolyamig és 2 százalék tőzsedíj mellett alábbszállítjuk. Ki-
vásra 12 vagy 24 havi részletekben is visszafizethető.

DEUTSCH A. és társ.

Pest, Lipót- és kalap-uteza szögletén 9 sz.

**Díj nélkül vételkeket és eladásokat,
fekvésesek, telkek, gyárak, vendégfogadók stb.**

bérbeadását, árverések, mindennemű ...

keresletek, és kínálatok, családi tudósításokat stb. illető

H I R D E T N E K

gyorsan és olcsón közvetíthetnek eredeti iktatási árjegyzék szerinti árak mellett.

Láng Lipót és társ. Budapest, fiir-dő-uteza 1-ső szám.

Lőrincz István

lábbeli gyárnok

Budapesten, országot 19. sz. a. ajánlja férfi-, női- és gyermeknemű lábbeli gyártmányait, melyekkel az 1872. é. kecskeméti országos kiállításon bronz-, az aligmúlt bécsi világgkiállításon pedig érdemérmét nyert.

Megrendelések helyben és vidékre, nagyban és kicsinyben a legnagyobb pontossággal eszközöltenek. Vidékieknek rendes mérték nélkül is, csupán centiméter, sőt viselt lábbeli után a legkényelmesebb lábbeliket utánvételrel küldetnek.

Netalán készletben nem található mértékű lábbelit (kivéve hosszú szárú csizmát) gyára kitűnő berendezése mellett, gépek segélyével, 2 óra alatt, szinte jótállással elkészít.

1000 forint

fogadásul,

hogy az egész birodalomban, és sok más országokban senki sincs, ki mikén

BRAUSWETTER JÁNOS,

chronometer- és műórás: SZEGEDEN szülővárosban

12 éven át külföldön és a francia, Sveicz legjobb órágyáraiban az óraművésze minden titkait magáévá tette, a hozzávaló gépeket beszerzte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közöltettt eredménnyel letette volna; ki továbbá fizetete 26 évi főnállása óta annyi órát és mindezeket, újakat ugymint javításokat, saját találmányu gépeket és eszközök segélyével, 40 évi tapasztalás alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és személyesen a zseborákat függő vagy fekvő, egyszerű minden helyzetben és rázkódásokban oly arányosan és pontosan szabályozva adta volna át a t. cz. közönségnek, mint azt ő tette és jövöben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra vevője egy 10 évi és minden javítás megrendelője 5 évi írásbeli jótállásról szóló iratot kap, használati urasítással együtt.

Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legintányosabbak az magától értetik. Igen gyakran ismétlődött utánrendelések és dícsérfelvelek, cs. k. katonai és polgári egyénekől valamint órásktól még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok töménytelen száma mik a mondottak igazságát megerősítik, nálam megtekinthetők. Ilyenmő aláírások több budapesti helylapokban közzétett hirdeteiseiben is bennfoglaltam, és itt is csak helyszükre miatt maradt ki. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják.

Arany- és ezüst-órák és láncok a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltvák és minden nemben a legnagyobb és legdíszebb választékban kaphatók.

Árjegyzék:

Férfi órák. Ft.

Ezüst hengeróra 4 rubinnal	10-12
aranysegél.	
ugról.	13-14
dupla tokkal	15-17
kristályüveggel	15-16
horgonyóra 15 rubinnal	16-18
dupla tokkal	18,20-22
angol horgonyóra 15 rubinnal	
kristály üveggel	18, 20, 22-24
ugyanaz dupl.	22, 24, 26-28
valódi horg. remont. sülénél	
főlluzható kristály üveg	30,32,35
ugyanazon duplatokkal	
	35,37-40
Arany horgonyóra 3. szám. (18 kar.)	
15 rubin.	36, 38, 46, 50.
horg. duplatokk	55,58,65,70

horg. kristályüveg. 42,45,55,65
ugyanaz duplatokk. 62,65,70,80
valódi remontoir horgonyórák
kristály-üveggel 65, 70, 80, 90
ugyanaz dupl. 100,110,120,160

Hölgyórák. Ft.

Ezüst hengeróra 4 rubinnal 13-16
Arany órák 3-mas számu (18 karatos)
hengeróra 4 és 8 rubinnal
25, 27, 30, 33.
ugyan. dupla fődél 38,40,45,48.
horgonyóra 15 rub. 42,45,48,50.
ugyanaz duplat. 50, 52, 58, 60-
ugyanilyenek zománczóra
80,65,70,80.
Serkentők órával együtt 7 ir. gyer.
tyágyujóval 10 ft., 8 napos 12 ft.
Ezenkívül minden egyéb kívántható-
óra kapható, ugy munkás-órák is.

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készülékkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1,2 vagy 3 nehezéssel, mind egyszerre főlhuzni, ugyszintén megindítani és a mutatókat igazítani lehet. — Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra ingyen küldetik. Ezüst óraláncok 3-8 frtg, hosznok 6-15 frtg, 3-mas számu aranyláncok rövid 15-70 frtg, hosszú 35-100 frtg. Órák melyek nem tesszenének, kívánatra készséggel kicseréltenek. Órák, arany s ezüst a legmagasb árig cserébe elfogadtatnak. Vidéki megrendelések a pénzösszeg előleges beküldése vagy utánvétel mellett pontosan teljesítetnek

A legbiztosabb és legkellemesebb szer
váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserü Chinint máskép bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírü gyógyszerterábsn.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéztmisenytk rje és fogadja el.

„A Petőfi“

»budai ásványos keserűs forrászive«

Simkó Károly

tulajdonosnak,

a váczzi vámház-épületben Pesten (az upesti ut mellett) kapható 100 darab csinos palaczk 16 frt.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapirokra a tözsdei állás szerint, részvények, zálog-, letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

Pénz 6% mellett

aranyra, ezüst-, sorsjegyekre, értékpapirokra és zálogjegyekre. Bővebb értesítést ad **Lang Lipót és társ.** Budapest, fürdő-utca 1. szám.

Az illető felek ugy helyben, mint a legtávolabb vidékről a legnagyobb kényelemmel a feutebbi értékenmiükre levél útján, a legolcsóbb kamatláb mellett, a hallgatagság és legtökéletesebb biztonságért jótállva előleget kaphatnak.